

FORMULIER: het diagnosticeren van chronische (spontane) urticaria (CSU)

De eerste stappen van een standaardevaluatie en diagnose bij een patiënt bestaan uit de gedetailleerde afname van de anamnese en een lichamelijk onderzoek, gevolgd door diagnostische bloed- en allergietests.

Anamnese

De diagnostische richtlijnen van EAACI/GA2LEN/EDF/WAO* adviseren een aantal specifieke vragen te stellen over een aantal onderwerpen om de achtergrond van de patiënt gedetailleerd in beeld te krijgen. Onderwerpen die ter sprake moeten komen, zijn:

- Moment van aanvang van de ziekte
- Frequentie/duur van en factoren die bijdragen aan galbulten
- Dagelijkse variatie
- Optreden van symptomen tijdens weekeinden, vakanties en buitenlandse reizen
- Vorm, grootte en verdeling van galbulten
- Bijbehorend angio-oedeem
- Bijbehorende subjectieve symptomen van laesies (bijv. jeuk, pijn)
- Familie- en persoonlijke voorgeschiedenis betreffende urticaria of erfelijke vorm van allergie
- Eerdere of huidige allergieën, infecties, interne ziekten of andere mogelijke oorzaken
- Tropenbezoek
- Psychosomatische en psychiatrische ziekten
- Chirurgische implantaten en voorvallen tijdens chirurgie (bijv. na lokale verdoving)
- Maag-/darmproblemen
- Beïnvloeding door lichaamsstoffen of lichaamsbeweging
- Gebruik van geneesmiddelen, bijv. niet-steroidale ontstekingsremmers (NSAID's), injecties, immunisaties, hormonen, laxantia, zepillen, oor- en oogdruppels en alternatieve middelen
- Mogelijke samenhang met voedsel, specifieke ingrediënten
- Relatie met de menstruatiecyclus
- Rookgewoonten (m.n. gebruik van geparfumeerde tabaksproducten of cannabis)
- Soort werk
- Hobby's
- Stress
- Kwaliteit van leven gerelateerd aan urticaria en emotionele impact
- Eerdere therapie en respons op therapie
- Eerdere diagnostische procedures/resultaten

Lichamelijk onderzoek

Het lichamelijk onderzoek moet een diagnostische provocatietest bevatten met geneesmiddel-, voedsel- en lichamelijke tests als de voorgeschiedenis van de patiënt (anamnese) reden geeft om dat te doen. Welke diagnostische tests er vervolgens moeten worden verricht, kan worden ingegeven door het soort urticaria dat vermoed wordt.

Diagnostische tests

Er worden standaard diagnostische tests aanbevolen en er kan een uitgebreid diagnostisch programma (bij voorkeur op basis van alleen de anamnese) worden toegepast om beïnvloedende factoren en andere mogelijke diagnoses uit te sluiten.

Standaard diagnostisch programma

- Differentiële telling van bloedcellen en bloedbezinkingsnelheid of C-actief proteïne
- Staken van vermoede geneesmiddelen (bijv. niet-steroïdale ontstekingsremmers (NSAID's))

Uitgebreid diagnostisch programma

- Infectieziekten
- Allergie type-1
- Functionele auto-antilichamen
- Schildklierhormonen en auto-antilichamen
- Tests inclusief lichamelijk onderzoek
- Pseudo-allergeenvrij dieet gedurende 3 weken en tryptase (als indicatie van ernstige systemische ziekte)
- Autologe serum huidtest
- Laesionale huidbiopsie

* EAACI: *Dermatology Section of the European Academy of Allergology and Clinical Immunology*

GA2LEN: *EU-funded network of excellence, the Global Allergy and Asthma European Network*

EDF: *The European Dermatology Forum*

WAO: *World Allergy Organization*